

Hallå Toni!

Det känns tryggt att få Nyhetsbrevet igen. När vi filosoferat vid våra kaffestunder har vi gång på gång frågat oss om det hänt något oväntat (underförstått negativt) med Schönfelder eftersom vi inte får de annars regelbundet återkommande Nyhetsbrev.

Nu vet vi.

Den långa resan runt Europa var intressant att läsa om. Och som vanligt fick vi en jämförelse med hur det är här i Sverige. För Ert eventuella intresse så har den ideella förening som jag medverkar i lämnat in ett s k medborgarförslag till kommunen om att en uppställningsplats för husbilar bör iordningställas på vår ö Skaftö, som inte har en enda plats för husbilar eller camping. Vi ser ju hundratals husbilar på ön varje sommar som får parkera illegalt eller lämna ön.

I Tonis senaste nyhetsbrev läser vi om det cyniska utnyttjandet av delfiner som vi faktiskt inte hade en aning om. Vi var senast på delfinariet i Valencia och vi tyckte det var fantastiskt att se delfinernas läroaktighet och otroliga prestationer. Djuren ser ju att trivas men dom körs ju i flera föreställningar varje dag. Vi skall tänka oss för innan vi besöker något delfinarium...

Vätgasutvecklingen intresserar mig mycket. Jag förstår att det stora hindret nu är infrastrukturen. När jag läser länken som Du angivit ser jag att det finns hopp. Den här tekniken kommer att slå igenom. Det ger på samma gång ett perspektiv på etanolsatsningen som de tre norrlandskommunerna satsat mer än 1,6 miljarder på via sina energibolag. Det är en varningsklocka för att lyssna på de tvärsäkra uppfattningar som miljöfundamentalisterna predikar i Sveriges riksdag. De har stark medvind stödda på klimathotet och deras agerande antar alltmer formen av religiös sekterism med budskapet ” antingen tror du som vi eller också utesluts du ur gemenskapen”.

I en opinionsmätning som presenteras nyligen har den rödgröna trion S+MP+V ett övertag med 4,8 %. Samtidigt får Sverigedemokraterna 4,7 % vilket vid val idag skulle föra dem in i riksdagen. Att det blir fallet har jag sedan länge trott. När jag läste nyligen Göteborgs-Tidningen så presenteras där en artikel som tveklöst blir ett valunderstöd för SD.

I en kartläggning av den organiserade brottsligheten så publicerar tidningen namn och bild på ledarna för tolv kriminella organisationer. Av dessa tolv var det en person med svenskt namn. Resten hade östeuropeiska namn, eller namn med balkananknytning. SD:s påstående att Sverige importerar grova brottslingar förstärks ju onekligen starkt av denna namnlista.

Slutligen några ord om politikerstyrd nepotism. I veckan har Thomas Bodström varit en följetång. Det som debatteras är hans låga närvaro i riksdagen, advokatverksamheten, deckarförfatteriet, styrelseledamot i Pysslingen och nu senast hans inval i Kyrkofullmäktige i Nacka trots att han var 20:e namn på listan. Jag har sett honom i två TV-intervjuer där han inte för ett ögonblick kan förstå den kritik som riktas mot honom. Han är den mest arbetsamme mannen man kan tänka sig i riksdagen säger han, och när han är borta på rättegångsuppdrag så arbetar han både på morgonen före rättegången och på kvällen efter med sitt riksdagsuppdrag. Och alla de voteringar han varit borta från utgör endast sammanlagt tre timmar förklarar han, det tar ju bara 30 sekunder att trycka på en knapp, och det är väl inget att bråka om!

Denne man har ett starkt överdrivet ego och ett totalt underutvecklat omdöme. Han lanseras nu som första namn på partiets Stockholmslista och har goda utsikter att bli minister i en eventuell kommande rödgrön regering!

Skulle denne man varit rikskändis om inte hans far varit regeringsledamot i tidigare S-regeringar. Jag vågar nog med sannolikhet säga nej. Göran Persson som rekryterade honom skulle knappast ha vetat vem Thomas Bodström var utan hans relation till pappa Bodström. Göran Persson letade i kretsen av gamla sossar och fann sonen till en f d utrikesminister. Det räcker tydligen som kvalifikation, i varje fall räckte det för Göran Perssons val av justitieminister. För mig är det ett fall av nepotism.

Hälsningar från
K.